

Sygn. akt VI U 2704/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2021r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Romuald Dalewski

po rozpoznaniu w dniu 4 października 2021r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

odwołania: (...)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w (...)

z dnia 13 listopada 2020r., znak: (...)

w sprawie: (...)

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w (...)

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w (...) z dnia 13 listopada 2020r., znak: (...) w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu (...) prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 grudnia 2020r. do dnia 30 listopada 2022r.;
- 2) stwierdza, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji;
- 3) zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w (...) na rzecz (...) kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sędzia Romuald Dalewski

Sygn. akt VI U 2704/20

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 listopada 2020 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w (...) odmówił przyznania ubezpieczonemu (...) dalszego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, na podstawie przepisu art. 107 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 31 sierpnia 2020 roku ubezpieczony został uznany za osobę zdolną do pracy zarobkowej.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony, który wniósł o przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, iż aktualny stan jego zdrowia nie pozwala na podjęcie pracy zarobkowej.

W odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonego, organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony (...) był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 11 września 2019 roku. W dniu 13 listopada 2020 roku organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do dalszej renty w oparciu o orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 31 sierpnia 2020 roku stwierdzające, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

-okoliczności bezsporne

W celu zweryfikowania powyższego orzeczenia Sąd powołał biegłych lekarzy sądowych z zakresu następujących specjalności: neurochirurga, ortopedy, specjalisty medycyny pracy.

Biegli lekarze sądowi w wydanej opinii z dnia 30 czerwca 2021 roku rozpoznali u ubezpieczonego następujące schorzenia:

- rwę kulszową obustronną podrażnieniowo-ubytkową w okresie zaostrzenia,
- zaburzenia zwieraczy,
- wielopoziomową dyskopatię lędźwiową ze stenozą kanału kręgowego bezwzględna.

W ocenie biegłych lekarzy sądowych, na podstawie przeprowadzonego badania, stan zdrowia ubezpieczonego upośledza sprawność organizmu w stopniu powodującym dalszą częściową niezdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji, czego przyczyną jest nadal stan układu kostno-stawowego z deficytem neurologicznym. W stanie zdrowia orzekanego nie nastąpiła poprawa. Badany jest nadal okresowo częściowo niezdolny do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji od daty ustania poprzedniego świadczenia tj. od 1 grudnia 2020 roku na okres dalszych dwóch lat, do 30 listopada 2022 roku.

Biegli nie podzielili opinii Lekarza Orzecznika ZUS i opinii Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 31 sierpnia 2020 roku. Biegli dysponowali tą samą dokumentacją medyczną.

-dowód; opinia biegłych k. 37, 41-42, 54-55 akt sądowych

Po zapoznaniu się z wydaną przez biegłych opinią, pozwany organ rentowy wniósł do niej zastrzeżenia. Zdaniem organu rentowego opinia biegłych jest niezgodna ze stanowiskiem konsultanta ZUS, a ponadto biegli nie dokonali właściwej analizy dokumentacji. Organ rentowy nie zajął stanowiska do opinii biegłych sądowych z dnia 30 czerwca 2021 roku ponieważ wpisano w niej zamiast nazwiska (...) nazwisko „(...)”.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 57 ust. 1 i 2 ustawy przytoczonej na wstępie – renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki :

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach wskazanych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przy czym w myśl art. 12 wspomnianej wyżej ustawy – niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności

do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Kwestią sporną w przedmiotowej sprawie było ustalenie stanu zdrowia ubezpieczonego i jego wpływu na zdolność do pracy, w szczególności ustalenie, czy stan zdrowia ubezpieczonego powoduje jego dalszą częściową niezdolność do pracy.

Sąd nie uwzględnił zastrzeżeń do opinii biegłych sądowych. W szczególności zwracając uwagę, że występujący w opinii biegłych z dnia 30 czerwca 2021 roku błąd w nazwisku ubezpieczonego wynika ewidentnie z oczywistej omyłki pisarskiej. Wskazuje na to zarówno treść przeprowadzonego wywiadu jak i zawarte w opinii dane osobowe ubezpieczonego, a także numer oraz seria dowodu osobistego (dane te figurują w aktach ZUS). Ponadto opinię w przedmiotowej sprawie sporządzili specjaliści z zakresu schorzeń, które dolegają ubezpieczonemu. Odnieśli się też oni do możliwości podjęcia zatrudnienia przez ubezpieczonego. Tym samym Sąd pozytywnie ocenił opinię biegłych sądowych z dnia 30 czerwca 2021 roku. Wydana przez nich opinia nie tylko była spójna, logiczna, ale także przekonująca dla Sądu, w przeciwieństwie do stanowiska organu rentowego.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd, w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym zwłaszcza opinię biegłych sądowych z dnia 30 czerwca 2021 roku uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i zgodnie z art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję, jak w sentencji.

Zgodnie z brzmieniem art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w pkt 2 wyroku zawarto orzeczenie o odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, bowiem biegli dysponowali tą samą dokumentacją medyczną co Zakład Ubezpieczeń Społecznych, zatem organ rentowy miał wystarczające podstawy do dokonania prawidłowej oceny stanu zdrowia ubezpieczonego, czyli ustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania prawidłowej decyzji.

Sędzia Romuald Dalewski